

עמ"ת 52201/06/15 - ישראל אולי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עמ"ת 52201-06-15 אולי(עציר) נ' מדינת ישראל

בפני	כבוד השופט אלון אינפלד
עורר	ישראל אולי (עציר) ע"י ב"כ עו"ד הילה טל
נגד	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד שרית אלישע אל-עמי, תביעות
משיבה	נגב

החלטה

בקשת המעצר וההחלטות

1. לפני ערר העורר על החלטות בית משפט השלום בבאר שבע, מיום 14.6.15 (כב' השופט עטר), בהן קבע כי קיימות ראיות לכאורה נגד העורר והורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים.
2. נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו שתי עסקאות סמים. המדובר בשני אירועים של מכירה קמעונית לכאורה של חשיש, במשקל 2.5 גרם. לפי כתב האישום, העורר ביצע שתי מכירות. הראשונה, בכך שמכר אצבע חשיש לאדם בשם ויקטור ביום 25/05/2015 בשעה 23:00 והמכירה השנייה, נערכה כשעה אחר כך, בכך שמכר אצבע חשיש לאדם בשם שלום חי.
3. בית משפט השלום מצא **ראיות לכאורה** בדו"חות של שוטרים אודות תצפית שנערכה על ביתו של העורר. לעניין **האישום הראשון** - השוטר אורן דיווח כי קרוב לשעה 23:00 הבחין ברכב ובו ישבו שניים, ויקטור ורוויל, אשר עצר כ-5 מטר משער הכניסה לבית העורר. העורר נראה מקבל שטר מויקטור ומוסר לו דבר מה. ויקטור נראה מחזיק את הדבר בידו השמאלית, והחל בנסיעה. בהמשך לדיווח זה, דיווח השוטר בן כי המתין לרכב עליו דיווח השוטר אורן, ראה גם כן את היד השמאלית מאוגרפת ומחזיקה דבר מחוץ לחלון, וסימן לרכב לעצור. אז, מדווח השוטר בן, ויקטור הפיל מהיד השמאלית את הדבר שהיה בידו ונעצר. השוטר בן מציין כי תפס את האצבע ותגובת ויקטור הייתה "יפה כל הכבוד". עם זאת, ויקטור מסר גרסה ראשונית לפיה, "סתם הסתובבנו לא פגשתי באף אחד". דו"ח נוסף, של השוטר יניב מדווח כי גם הוא היה עם השוטר בן, אף הוא הבחין ביד השמאלית של ויקטור מאוגרפת מחוץ לחלון. הוא מספר כי נסעו אחריו, תוך שמירה על קשר עין וכאשר סימנו לויקטור לעצור, הוא הפיל את הדבר מהמיד.
4. ויקטור, בחקירתו במשטרה, סיפר כי פגש את העורר, אמר לו שלום ומילות נימוסין והמשיך להסתובב עם

הרכב ואז הופיעו הבלשים. לדבריו, אכן לחץ את ידו של העורר, אך לא נתן דבר ולא קיבל דבר. לגבי הטענה של השוטרים, כי נצפה מוסר שטר לעורר, הגיב "שקר כמו הבוף שנתפס שלא שייך לי". לטענתו של ויקטור, נאמר לו שנתפסו סמים רק לאחר שהגיע לתחנת המשטרה. אף הנוסע ברכב של ויקטור, רוויל, אישר כי היה עם ויקטור ברכב והם שוטטו בשכונה. אכן הם פגשו את העורר וויקטור לחץ לו יד. עם זאת, הכחיש את הטענה כי היד של ויקטור הייתה מאוגרפת מחוץ לרכב, או כי ויקטור העביר שטר.

5. לעניין **האישום השני** - מתייחס בית משפט השלום לדו"ח הפעולה של השוטרים אורן, אשר מספר כי חמש דקות לפני חצות נראה אדם בשם שלום חי פוגש את העורר בכניסה לשער החצר, מוסר שטר כסף ומקבל אצבע חשיש. כן הוסיף, כי העורר נראה כאשר הוא מחזיק את האצבע כמו עיפרון, מציג אותה ושם אותה בידו של הרוכש. אז, דיווח כי הרוכש מתרחק. בהמשך לדיווח זה, מדווח השוטרים בן, כי לאחר קבלת הדיווח יצר קשר עין עם שלום חי, קשר עין שנוצר עוד לפני שיצא מטווח הראיה של התצפיתן אורן. בן מדווח כי עשה חיפוש על שלום חי, אך לא מצא דבר בכיסיו וביקש ממנו להגיע למשטרה, על מנת לבצע את החיפוש במקום יותר מוצנע. לאחר ששלום חי הובל בניידת לתחנה, נערך חיפוש על גופו ולא נמצא דבר. שלום חי שוחרר לביתו. אולם, השוטרים בן, כאשר חזר לניידת המשטרה, הבחין כי במקום שישב שלום חי יש אצבע חשיש שבורה לשניים. אז, ניגש מיד לביתו של שלום חי, הציג בפניו את האצבע שמצא, ותגובתו של שלום חי הייתה "אמרתי לך שאני מעשן".

6. בהקשר לאישום השני בית המשפט הסתמך גם על מזכר שערך הקצין אבי, אודות שיחה עם שלום חי. לפי המזכר, שלום חי אמר לו כי אם יודה שהסמים שלו, הרי בכך הוא מפיל את העורר, משום שעל פי התצפיות ידעו שהסם הגיע מהעורר. שלום חי אף הוסיף כי לו היה הבלש מניח תפילין היה מוצא את הסמים בחיפוש הראשון, שכן הסמים היו אז בשרוול. הקצין, בשלב מסוים, הפעיל הקלטה, ולפיכך חלק משיחה זו מוקלט.

7. שלום חי בחקירתו הראשונה הכחיש שפגש את העורר, אף כי הוא מכיר אותו ונמצא איתו בקשר טלפוני. כן הכחיש שהסם שלו וציין כי השוטרים השגוהו עליו ולא יכול היה לשמוט את הסם בניידת. בהודעתו השנייה, כאשר עומת עם ההקלטה, אמר כי מדובר היה בהעלאה של תיאוריה היפותטית, אך הוא עצמו כלל לא פגש את העורר באותו ערב.

8. העורר עצמו שמר על שתיקה בשתי חקירותיו ואף בעימות עם שלום חי.

9. בית משפט השלום ציין כי אמנם מדובר בראיות נסיבתיות, אך מדובר בראיות נסיבתיות המקימות תשתית ראייתית מספקת. שילוב של התצפיות ומציאת הסמים, מקים ראיות לכאורה נגד העורר. שתיקתו של העורר מהווה חיזוק נגדו.

10. לעניין הסמים שבאישום השני - ציין בית המשפט כי אמנם, יש לכאורה נתק מסוים בין הסמים לבין התפיסה של שלום חי. אולם, הדברים של שלום חי בפני הקצין תורג'מן, יש בהם כדי לגשר על הנתק, ובמיוחד בשים לב לכך ששלום חי שולל את הפגישה עם העורר, אותה ראה השוטרים המתצפת. בית המשפט התייחס לפער בין המזכר של השוטרים לבין תמליל השיחה עם שלום חי, אך סבר כי זה עניין לבדיקה במסגרת התיק העיקרי. בהתחשב בכך שאין בוחנים בשלב ראשוני זה שאלות של מהימנות ומשקל, קבע בית המשפט שיש ראיות לכאורה.

11. לעניין עילת המעצר - עמד בית המשפט על חזקת המסוכנות בעבירות של מכירת סמים ועל עברו הפלילי של העורר המחזק את חזקת המסוכנות. לבית המשפט הוצעה חלופת מעצר שעניינה חזרה לאותו בית בו נעברו העבירות, תחת השגחת אביו של העורר ובת זוגו של העורר. בית משפט דחה את ההצעה האמורה, בהתחשב בטיב המקום, הדיירים הנוספים שיש בבית, בכך שהערבה העיקרית צעירה שאינה סמכותית והעובדה שאביו של העורר עשה רושם מגונן, המתייחס בקלות לעבר הפלילי של העורר.

הדין בטענות בערר

12. **טענות הסנגורית בערר מתחלקות לשניים.** הטענות העיקריות נטענו בדיון הראשון בערר, עת עמדה על קשיים שמצאה בחומר החקירה. קשיים, אשר לדעתה הצדיקו הטלת ספק בגרסאות השוטרים ואיכות הראיות. בדיון השני, שהתקיים לבקשתה, העלתה הסנגורית את הטענה כי **לפחות אחד מהבלשים אשר פעלו בתיק זה, חשוד בעבירות אלימות ושיבוש מהלכי משפט.** לדבריה הבלש נעצר, ומעצרו אף הוארך בבית המשפט לאחר שנמצא יסוד לחשדות נגדו. טענת הסנגורית היא כי מציאות זו מחזקת את טענותיה נגד מהימנות הראיות, וראוי בנסיבות אלה לדחות הבקשה למעצר עד תום ההליכים, או לפחות להורות על חלופת מעצר.

13. **לא מצאתי ממש בטענות הקונקרטיות נגד הראיות אותן העלתה הסנגורית.** הסנגורית הצביעה על כך שהתצפית אורן סיפר לשוטר אחר, עמו ערך צילומים במקום לאחר האירוע, כי החזיק בידו משקפת, אך לא ציין זאת בדו"ח. לעומת זאת, אורן עצמו כותב מזכר הבהרה סותר לאחר מכן, לפיו הייתה לו משקפת, אך הוא לא השתמש בה. הסנגורית מביעה פקפוק, אם כן, כיצד ראה הסמים בשעת לילה? לטעמי, מדובר אולי בשאלה יפה לחקירה נגדית, אך לא תמיהה המכרסמת בראיות לכאורה.

14. עוד מצביעה הסנגורית על כך שבשני האישומים לא נתפסו הסמים על גוף הקונים לכאורה. באישום הראשון, צריך היה לצפות כי סמים שנתפסו על הארץ, יוצגו מיד לנוסעי הרכב. דא עקא, ששני הנוסעים אומרים בחקירותיהם שהסם לא הוצג בשטח אלא בתחנת המשטרה. אולם, זו עדות של שני חשודים מול שני הבלשים, בן ויניב, אשר שניהם מעידים כי ראו את ידו של הקונה מחוץ לחלון ומפיל דבר. השוטר בן דיווח שתפס הסם והשוטר יניב מדווח כי בן אמר במקום שתפס את הסם, ורק אז החלו בחיפוש. השוטר בן מדווח כי לא זו בלבד שהקונה ראה שהוא תופס את הסם במקום, אלא אף הגיב במילים "כל הכבוד". **סתירה בין גרסאות חשודים לבין גרסאות שוטרים, אינה מהווה פגם בראיות לכאורה, שכן אין המהימנות נבחנת בשלב זה. אף לא מצאתי ממש בטענה שיש סתירה מהותית בין שני השוטרים לבין עצמם** בשל העדר פרט זה או אחר מהתיאור של יניב. על פני הדברים, נראה כי כל אחד רשם הדו"ח בעצמו, כראוי, ולא בהכרח היה כל אחד מודע, או לא בהכרח ייחס חשיבות, לפרטים שרשם חברו.

15. לעניין האישום השני, מצביעה הסנגורית על כך שהתמליל של שיחת הקצין עם הקונה אינה כוללת את כל התוכן שנרשם במזכר. אכן כך. אך אין בדבר סתירה ואף לא תמיהה. שכן, משתמע מהמזכר של הקצין כי החל להקליט, בטלפון האישי, רק כאשר הבין את החשיבות של השיחה, לאחר שדברים העיקריים כבר נאמרו. מעבר לכך, התמליל כן כולל חלק מהתכנים, ויש בהם חיזוק ברור לגרסת הקצין ולגרסת התביעה בכלל. **אכן, זכותה ואף חובתה של הסנגורית לפקפק במהימנות השוטרים. אולם, אין בעצם**

הפקפוק של הסנגורית כדי לכרסם בראיות לכאורה המתוארת היטב על ידי בית המשפט השלום, כאמור לעיל.

16. צודקת התובעת, כי עיון בתיקיית מחקרי התקשורת יש בו כדי להוות חיזוק נוסף וחשוב לתזה של התביעה בתיק זה, בשים לב לשעות בהם התקיימו שיחות הטלפון בין המעורבים, והעד הסבר מניח את הדעת לשיחות אלה. כן יש לזכור, כי העורר עצמו לא נתן כל הסבר חלופי לראיות התביעה, ואף לא ראה לנכון לסתור את גרסאות השוטרים במו פיו, אלא שתק לאורך החקירה. **שני רכיבים מחזקים אלה, משלימים הראיות מעל ומעבר לנדרש לפי הלכת זאדה.**

17. לאחר שהושמעו הטענות האלה והתיק נדחה לעיון, התקיים **דין נוסף בערר**, נוכח טענות הסנגורית כי הבלשים בתיק זה נעצרו בגין עבירות שיבוש מהלכי משפט. בדיון שהתקיים, ובהבהרה שניתנה בכתב לאחר הדיון, התברר כי אחד הבלשים, אותו בן שתפס את הסמים, נעצר על ידי מח"ש, בגין חשד לעבירות אלימות, ואגב אחת מאותן עבירות אלימות בוצעה עבירת שיבוש מהלכי משפט, על פי החשד. המדובר בתיק חקירה, בו עדיין לא הוחלט אם יוגש כתב אישום, ממילא התוכן המדויק של הטענות אינו ידוע, לא לתביעה ולא להגנה. לא נמסר על מעצר של עד אחר בתיקנו.

18. הסנגורית סבורה כי, בשים לב לכך שהתיק מבוסס על עדותו של אותו שוטר בן, אשר תפס בפועל את הסם בשני המקרים, הרי עתה הורעה חזקת מהימנותו כשוטר, ויש בכך כדי לכרסם בהערכת הראיות.

19. לא מצאתי ממש בטענת הסנגורית. ראשית, המדובר בחשדות, בשלב זה, אין לדעת אם יש בהן ממש או שאין בהם ממש. אם יוגש כתב אישום, ויהיה ברור במה מדובר, ייתכן שיהיה מקום לבחון אם הדבר משפיע באופן ישיר על הערכת המהימנות של השוטר, כבר אפריורית, לצורך שלב זה של הראיות לכאורה. אולם, יש לציין, כי אם לא יהיה מדובר בתיק בו המדינה טוענת בכתב האישום, או עולה מן הראיות, כי מדובר בבלש אשר פיברק או שתל ראיות במסגרת עבודתו, על מנת להפיל חף מפשע באופן יזום, בשיתוף עם חבריו לעבודה, קשה לי לראות כיצד הדבר ישפיע על הערכת הראיות בתיק זה. הרי, אין מדובר בתיק של מילה אחת נגד מילה אחת בלבד. השוטר שתפס הסמים אינו העד היחיד, שכן עדותו משתלבת בעדות השותף שלו, התצפית והקצין, ואף יש חיזוקים נוספים בדמות פלט שיחות ושתיקת העורר. בתיקים רבים הבאים בפני בית המשפט, נדרשת התביעה להתבסס על עדים שונים, עם רמת מהימנות מגוונת, לרבות עבריינים מוצהרים, לפעמים. השאלה בדבר מהימנות העדים נגזרת, בדרך כלל, מהשתלבות העדות במכלול הראיות, הנסיבות והאינטרסים, ולא מיוקרתו או זהותו של העד. כך, גם במקרה זה, אין מדובר בעדות יחידה, התלושה מהקשרה, עליה בנוי כל התיק. לפיכך, **אין במעצרו של הבלש, אפילו הוארך מעצרו על ידי בית המשפט, כדי לשנות את הערכת הראיות בשלב זה**, בו המהימנות כלל אינה נבחנת.

20. סיכומי של דבר, **לעניין הראיות, הערר נדחה. הראיות עומדות היטב במבחן של הלכת זאדה.**

החלופה

21. לעניין **החלופה**, בית משפט השלום עמד על חזקת המסוכנות, נוכח טיב העבירה ובשים לב לעבר הפלילי. עבר, הכולל עבירות רכוש, אלימות, סמים לצריכה עצמית וכן הפרעה לשוטר והכשלת חיפוש. בצדק דחה

בית המשפט את הצעת הסנגורית לקיים חלופת מעצר, שהיא לא רק במחוז בו בוצעו העבירות, אלא באותה עיר עצמה, ואף באותו בית עצמו! כשלעצמי, לא הייתי מטריח את אבי העורר וחברתו של העורר בחקירה אודות החלופה, שכן על פני הדברים מדובר בחלופה הראויה להיפסל על הסף, ולו מהסיבה הגאוגרפית. אולם, עתה, משנחקרו הערבים המוצעים, ובית המשפט נימק היטב מדוע התרשם כי אינם מתאימים, הרי שערבים אלו לא יוכלו לשמש מפקחים גם במקום אחר.

22. הסנגורית ביקשה, לחלופין, כי בית המשפט שלערר יורה על קבלת תסקיר. אולם, הסנגורית לא הביאה הצעת חלופה קונקרטית אחרת לבית משפט השלום. רק בדיון בערר טענה הסנגורית כי יש לה חלופה חדשה, אצל דוד העורר, במושב גבעולים, הסמוכה לנתיבות. בית משפט השלום ציין במפורש בשולי החלטתו כי פתוחה הדרך להציע חלופת מעצר אחרת מזו שהוצעה. אם כן, על הסנגורית להציע את הצעתה המפורטת לבית משפט השלום, בין במושב גבעולים, ובין בהצעה משכנעת יותר מבחינה גאוגרפית. אם יסבור בית המשפט כי הוא זקוק לתסקיר מעצר על מנת להעריך החלופה שתוצע, חזקה עליו שיורה על כך. **מכל מקום, לא מצאתי כל שגיאה בהחלטת בית משפט השלום גם בעניין החלופה**, ואין מקום ליתן הוראות בעניין זה בערכאת הערר.

סיכומי של דבר, הערר נדחה.

ניתנה היום, כ"ב תמוז תשע"ה, 09 יולי 2015, בנוכחות העורר,
ב"כ עו"ד טל והתובעת עו"ד אל-עמי.